

Post. 46 (45). Matslebets, nopoleret Glas.

For ca. 9 Aar siden opførtes Poleringsanstalten paa Lampevejen med det Maal for Dje at indvinde den store Toldforskjel mellem matslebet Glas, Post. 79, 1 Rbd. 1,5 St., og slebet Glas i store Tavler, Post. 80, 1 Rbd. 16 St. — altsaa en Toldforskjel af 14½ St. pr. Rbd. — ved her i Landet at omdanne det matslebne Glas til slebet Glas. Det har næppe været Lovens Hensigt, at Glastavler, som de, der her er Tale om, skulde kunne føres ind under Udtrykket „matslebet“ i Lovens Post. 79, og naar dette nu alligevel efter Ordlyden i denne Position er Tilfældet, maa Grunden hertil nærmest være den, at saadan „matslebet“ Glas egentlig ikke er nogen i almindelig Handel og Omfætning kendt Vare, men et ufærdigt Produkt, hvis Fabrikationsproces er afbrudt paa abnorm Maade. Poleringen af matslebet Glas er nemlig Spejlglasfets sidste Behandling; den groveste og kostbareste Proces med Glasfets er foregaaet i Udlandet.

Poleringsanstaltens Stilling er dog næppe saa god, som man kunde have ventet efter den store Toldbeskyttelse, hvorunder den virker. Agenterne for flere udenlandske Spejlglasfabrikker søgte i Begyndelsen paa enhver mulig Maade at hindre Poleringsanstaltens Fremskridt, men nu har Forholdet i saa Henseende forandret sig, idet flere af Agenterne nu levere Anstalten matslebet Glas til Polering og derved ere blevne interesserede i dens Bestaaen. Glarmestrenes Stilling overfor Fabrikken er noget ubestemt, idet de fra disse Haandværkere til forskellige Tider fremsførte Udtalelser snart ere til Gunst for, snart gaa imod Anstalten paa Lampevejen. Den sidste Adresse fra Glarmestrene (se Til-læget Bilag 12) udtaler sig for denne Virksomhed med et Flertal, der gør gældende, at Glarmestrene have lettere Udgang til at vælge det Glas, de skulle bruge, at de ikke behøve at tage større Partier end de i Djeblikket have Brug for, og endelig, at Glasfets er noget tykkere end det indførte, fordi dette ved Forsendelsen til Danmark af Hensyn til Tolden vælges saa tyndt som muligt.

Med Hensyn til Poleringsanstalten paa Lampevejen er endvidere oplyst, at Værdien af hele Anlægget, Bygninger, Maskiner etc. beløber sig til ca. 100,000 Kr. Den indfører ca. 300,000 à 350,000 Rbd. matslebet Glas, hvorpaa der under Behandlingen til færdigt Spejlglas maa regnes et Svind af 10 pCt. Fabrikken beskæftiger ca. 20 Arbejdere og betaler i Told af Kul ca. 440 Kr., af Filt 525 Kr., af Olie 312 Kr. og af Dødenskopf 33 Kr., ialt ca. 1,300 Kr.

Fabrikken maa for sit Raamateriale — matslebet Glas — give en Pris, der kun er 5 pCt. mindre end for fuldfærdigt Spejlglas. Det er ikke bleven oplyst, hvor stor en Del af Beskyttelsen selve Fabrikken indvinder, idet Forholdet nu vistnok er det, at Fabrikken, Agenterne og de udenlandske Spejlglasfabrikker tage hver sin Del af Beskyttelsen. Men hvem der saa end indvinder Beskyttelsen, er det dog faktisk Statskassen, der taber Tolden.

De indhentede Oplysninger gaa ud paa, at den nævnte Anstalt med en Forskel af 15 Ore pr. Rbd. mellem Tolden paa færdigslebet og paa matslebet Glas vil kunne bestaa og give et rimeligt Udbytte, uden at en saadan Beskyttelse vil medføre Oprøret af nye Fabrikker. Med en Toldforskjel af 10 Ore er det meddelt, at Fabrikken maa neblægges.

I øvrigt henvises til Bilag 11, Tillæget Side 29—32.